



ת"פ 19746/08/16 - מדינת ישראל נגד איליה גבראלוב

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 19746-08-16 מדינת ישראל נ' גבראלוב

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איליה גבראלוב

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת 6 תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 20.8.15 בכביש 35, בסמוך למחסום תרקומיא, מכיוון מערב למזרח, הסיע הנאשם במוניתו 6 תושבי הרשות הפלסטינית, מבלי שהיה בידם אישורי כניסה ושהייה כדין.

הסדר הטיעון

2. ביום 17.7.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית. המאשימה הודיעה כי תעתור לעונש מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. שירות המבחן סקר את הרקע האישי המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם בן 58, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים. עלה לארץ מאזבקיסטן לפני 26 שנים. עובד כנהג מונית. לקח אחריות על ביצוע העבירה. טען ששאל אם יש לנוסעים אישורים והן הציגו לו, אך בשל העובדה שאינו יודע קרוא וכתוב לא הבחין אם האישורים אמיתיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יציבות תעסוקתית, אווז בעמדות נורמטיביות, מגלה אחריות בתפקידיו כמפרנס ואיש משפחה. שירות המבחן התרשם כי במצבי לחץ פועל באופן אימפולסיבי ללא שיקול דעת. שירות המבחן סבור כי ענישה בדמות של"צ תהווה עונש שיקומי אשר יהיה בו כדי להקטין הסיכון להישנות עבירות, זאת לצד מאסר מותנה.

4. הממונה על עבודות שירות קבע בחוות דעתו מיום 22.2.18 כי לא נמצא לנאשם מקום השמה בעבודות שירות בשל מצבו הרפואי. הרופא מטעם עבודות השירות קבע כי הנאשם אינו מסוגל לעבוד יותר מ- 4 שעות



ביום עקב מחלות כרוניות (מחלות לב, DIABETES, מחלת נפש) ולכן עקב מצבו הבריאותי אינו כשיר לעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעתו הקודמת של הנאשם בתחום הפלילי ולהרשעותיו הקודמות בתחום התעבורתי, הפנתה לחומרת המעשים, לפסיקה הנוהגת, לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-18 חודשי מאסר, טענה כי הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד לאור הדברים שאמר לשירות המבחן. עם זאת אישרה כי מחומר החקירה עולה כי ביחס לשלושה שב"חים הנאשם שאל אותם אם יש להם אישורים והם ענו לו שיש להם אישורים. המאשימה עתרה לענישה ברף הבינוני גבוה של מתחם העונש ההולם, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס התחייבות פסילה בפועל ופסילה מותנית.

6. ב"כ הנאשם הפנתה לגילו של הנאשם, לכך שלקח אחריות מיידית, לחלוף הזמן מביצוע העבירה, לנסיבותיו האישיות, למצבו המשפחתי, למצבו הרפואי, לכך שבשל מצבו עובד שעות ספורות ביום ומקבל הבטחת הכנסה. לשיטתה יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, וגם אם בית המשפט יקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר, יש הצדקה לאור נסיבותיו של הנאשם לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם. ב"כ הנאשם הגישה לבית המשפט את הנחיות פרקליט המדינה בעניין הסעות שוהים בלתי חוקיים ופסיקה התומכת בטיעוניה.

7. הנאשם ציין שעלה ארצה בגיל 34 ולאחר 9 ימים החל לעבוד כדי לפרנס את ילדיו. לא למד קרוא וכתוב. סיפר על מצבו הרפואי. ציין שהסיע את הנוסעים מקרית גת לכיוון תרקומיא, לדבריו שאל את הנוסעים אם יש להם אישורים והם אמרו שיש להם. לדבריו כל נוסע שילם 20 ₪. לדבריו אם היה יודע שאין להם אישורים לא היה מסייע אותם.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם, הוא שלום הציבור ובטחונו, זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

9. על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג וברח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיק זה הינה ברף הבינוני, בשים לב למספר הנוסעים שהסיע הנאשם.

ראו דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בעפ"ג 33170-01-17 **מדינת ישראל נ' אלריאטי** (7.6.17):



"מי שמסיע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים כפי שבענייננו, מסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית ואף פוגע בבטחון המדינה, גם אם אין בכוונתו לגרום נזק בטחוני. שהרי אין המסיע יכול לדעת בוודאות מי כל נוסעיו או מה הם כוונותיהם של מי מהנוסעים."

11. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע הנאשם 6 שוהים בלתי חוקיים, כי הסיע את השוהים מתוך מדינת ישראל לכיוון המחסום, בכתב האישום אין אינדיקציה לכך שההסעה היתה תמורת שכר, על אף שהנאשם סיפר הן לשירות המבחן והן לבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש כי גבה ₪ 20 מכל נוסע. נתתי דעתי לכך שלדבריו שאל את הנוסעים אם יש להם אישור וענו בחיוב, ב"כ המאשימה אישרה כי חומר הראיות תומך בכך ששלושה מהנוסעים נשאלו והשיבו שיש להם אישור.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, בנסיבות של הסעת 6 שוהים**, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר וכלה במאסר של שנה, ראו למשל:

· רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשני אישומים, באחד הורשע בעבירות של הסעת 4 שב"חים וסיוע לכניסתם לישראל ובאישום השני הורשע בהסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 513/15 **מריסי נ' מדינת ישראל** (29.6.15), הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר בשירותי הסעות, בנהיגה פוחזת ובהסעת נוסעים בשכר. הנאשם הסיע 11 שב"חים ו- 7 מתוכם ישבו על רצפת הרכב. בית משפט קמא גזר 8 חוד' מאסר, מאסר על תנאי וקנס. בית משפט מחוזי קיבל את ערעור הנאשם והעמיד המאסר על 5.5 חודשים. בהסכמת הצדדים ניתנה רשות ערעור והמאסר הוסב לריצוי בדרך של עבודות שירות.

· רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים מכיוון השומרון לתוככי ישראל. הוא נדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

· רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (3 שב"חים ו- 5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל.

· עפ"ג (מחוזי י-ם) 7465-06-15 **וזוז נ' מדינת ישראל** (22.2.16), המערער הודה והורשע בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות, ובכתב אישום נוסף ובו שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. המערער הסיע



ברכב המיועד ל-4 אנשים, 6 שוהים בלתי חוקיים בנוסף הפר המערער מעצר בית פעמיים. נגזרו על המערער 6 חודשי מאסר ויום ומאסר על תנאי. ערעורו נדחה.

· עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **עוואני אבו מחארב**, הנאשם הורשע בשני אישומים, בכל אחד מהם הסיע 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות ו- 6 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בשל נסיבותיו האישיות והפחית את המאסר ל- 4 חודשים בעבודות שירות ואת הפסילה ל- 3 חודשים.

· עפ"ג (מרכז) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל**, התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל את הערעור בנוגע לעונש המאסר, והוא נידון לשנת מאסר בפועל.

· עפ"ג (י-ם) 2195/10 **מדינת ישראל נ' מחמוד אבו אסמאעיל** (16.9.10), המשיב הורשע בעבירה של הסעת 6 שוהים בלתי חוקיים. נדון על ידי בית משפט קמא למאסר מותנה וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש, והוסיף רכיב של מאסר בפועל למשך חודש, שירותו בעבודות שירות.

ראו גם:

· ת"פ (ק"ג) 26573-02-11 **מדינת ישראל נ' פריואן** (11.10.11) הסעת 6 שב"חים. נידון למאסר על תנאי, וענישה נלווית.

· ת"פ (רמ') 16126-07-15 **מדינת ישראל נ' אבו אמחארב** (18.9.16), הנאשם הורשע בשני אישומים של הסעת 6 שב"חים ו- 7 שב"חים. נידון ל- 4.5 חודשי מאסר בעבודות שירות, חילוט רכב וענישה נלווית.

· ת"פ (פ"ת) 15865-01-13 **מדינת ישראל נ' נוימן** (29.9.13), הנאשם הורשע בשני כתבי אישום, באחד בעבירה של הסעת 6 שוהים בלתי חוקיים ובשני בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. נקבע כי נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר מותנה קנס בסך ₪ 5000 והתחייבות.

13. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות של הסעת 6 שב"חים בנתונים שבפניי, נע בין 3-12 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את נסיבותיו של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה.



15. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה.

16. לקחתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. הנאשם יליד 1960, לחובתו הרשעה יחידה בעבירת איומים, הרשעה משנת 2009. הנאשם אוחז ברישיון נהיגה משנת 1991 ולחובתו 116 הרשעות בתחום התעבורתי.

17. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את מצבו הרפואי, את דבריו כי סובל משלל מחלות: סכרת, לחץ דם, כולסטרול (לא הוצגו אישורים). את העובדה כי עקב מצבו הרפואי עובד במשרה חלקית ומתקיים מהבטחת הכנסה.

18. לקחתי בחשבון את מצבו המשפחתי של הנאשם, את דבריו כי לפני מספר חודשים אשתו עזבה את ביתם המשותף ועברה להתגורר עם ביתם, זאת על רקע מחלוקת עקב גירושי בנם. היום הנאשם עדכן כי אשתו חזרה להתגורר בבית.

19. לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (כשנתיים וחצי).

20. לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם לרבות בשל גילו ומצבו הרפואי.

בטרם מתן גזר הדין שקלתי לבחון אפשרות הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות ולפיכך הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות.

כאמור, הממונה על עבודות השירות קבע שהנאשם אינו כשיר להשמה בעבודות שירות שכן בשל מצבו הבריאותי מוגבל לעבוד עד 4 שעות ביום ואילו בעבודות שירות שעות העבודה ארוכות יותר.

איני סבורה כי מצבו הרפואי של הנאשם מצדיק ענישה חמורה יותר מזו אשר שקלתי מלכתחילה להטיל עליו.

נראה לי לא ראוי ולא הולם להחמיר בעונשו של הנאשם, כל נאשם, אך בשל מצבו הרפואי, מצב שאינו בשליטתו ולא נובע מהתנהגות פסולה מצידו.

ראו בעניין זה רע"פ 1/09 ג'וג'ו אסרף נ. מ"י:

"נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות... אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר."

ראו גם ת"פ (מחוזי באר שבע) 8178-05, מ"י נ. פלוני:

"משהתברר עתה כי בשל מחלתו של הנאשם, ולא בשל סיבות שיש לנאשם שליטה עליהם, לא המליץ הממונה על עבודות השירות על ריצוי העונש בעבודות שירות, נראה לי שלא יהיה זה נכון להורות כי עונש המאסר שהוטל על הנאשם ירוצה במאסר של ממש, כבקשת המדינה". (שם הורה בית המשפט על ביטול עונש המאסר שהוטל).



חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

21. המחוקק קבע בסעיף 40ד' לחוק כי אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

22. בע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.07.13). עמדה כב' השופטת ארבל על הנסיבות והקריטריונים שיש בכוחם להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם (הרשימה אינה סגורה):

"במקרה הנדון קיימים נתונים רבים המעידים על פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע בהתאם לסעיף 40ד (א) לחוק. עברו של המערער נקי לחלוטין, וכאמור עד לאירוע הנדון הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. תסקיר המבחן בעניינו של המערער מגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר. שירות המבחן המליץ כזכור להשית על המערער עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. כמו כן, מהתנהלות המערער בתקופת מעצרו, ומאסרו עד כה, ניתן ללמוד על שיתוף פעולה אמיתי עם רשויות אכיפת החוק ובמיוחד עם שירות המבחן, מה שמעיד על רצונו להשתקם, וכן דומה כי למערער משפחה שיכולה לספק לו תמיכה משמעותית לשם כך. התסקיר אף מלמד כי מאסרו של המערער עלול להביא להידרדרות במצבו ולפגוע קשות בסיכויי שיקומו, חשש המתגבר ככל שמדובר במאסר ממושך יותר. כל אלו, לצד החרטה שהביע על מעשיו, מביאים למסקנה כי למערער סיכוי של ממש להשתקם, באופן המצדיק לחרוג מהמתחם שנקבע".

23. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל עמדות נורמטיביות, בעל יציבות תעסוקתית, מגלה אחריות בתפקידיו השונים וכאיש משפחה. ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבול, שירות המבחן התרשם כי של"צ יהווה עונש שיקומי אשר יקטין הסיכון להישנות העבירות. לפיכך המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של"צ.

24. לאור הערכת שירות המבחן ולאור התרשמותי כי הנאשם השתקם, ומשיקולים של צדק, בשים לב למצבו הרפואי, מצאתי הצדקה לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם, ולהימנע מהטלת רכיב מאסר, אשר לאור מצבו הרפואי של הנאשם היה עליו לרצותו מאחורי סורג ובריח. עם זאת, לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק ב- 80 שעות של"צ בלבד. יש ליתן ביטוי לחומרת העבירה על ידי איזון תמהיל הענישה בצו של"צ בהיקף משמעותי.

25. בשים לב למהות העבירה ועל רקע עברו התעבורתי המכביד עד מאוד (116 הרשעות), מצאתי הצדקה להטיל פסילה בפועל, עם זאת, בשים לב שהנאשם מתפרנס מרישיונו אתחשב במידה מסויימת במשך הפסילה.

עונשו של הנאשם

26. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:



- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ב. קנס כספי בסך של 2500 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.5.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.
- הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.6.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.
- מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.** לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.6.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.
- ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973, בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.
- ו. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע במפעל אור לעיוור בקרית גת בתפקיד עובד כללי בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
- הנאשם מזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ככל שיש מוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ח, 04/03/2018 במעמד הנוכחים.

עמוד 7

